

Provinciale Staten en Gedeputeerde Staten van Gelderland
Postbus 9090
6800 GX Arnhem

ook per e-mail verzonden naar: post@gelderland.nl

c.c. per e-mail naar:

-ODRA, en
-de commissie rechtsbescherming

Onderwerp:

1. uw brief van 20 september 2024 met het voornemen tot afwijzing van ons handhavingsverzoek met betrekking tot de illegale dumping van ruim 230.000 ton LD-staalslakken op de stortplaats aan de Doonweg te Eerbeek (zaaknummer ODRA24HV0021), tevens
2. onze nadere gronden voor ons bezwaarschrift tegen uw besluit van 9 augustus 2024 tot afwijzing van datzelfde handhavingsverzoek (zaaknummer 2024-007618 ten aanzien van 5.1.2e [REDACTED] en zaaknummer 2024-009280 ten aanzien van de Stichting Natuurlijk Schoon Eerbeek), alsmede
3. onze zienswijze op uw brief van 20 september 2024, genoemd onder 1, en voorts
4. ons Woo-verzoek voor de bijlagen, behorende bij de Bevindingenbrief van 29 augustus 2024 (zaaknummer ODRA24CO0035), en de later verzonden (aparte) brief omdat de monitoringsrapportage van 2023 niet voldoet aan de voorwaarden van de vergunning en omdat niet is voldaan aan de last onder dwangsom van uw voornemen van 21 juni 2023, en tenslotte, als bijlagen:
  - a. ons artikel 'Foutenfestival: een alfabet aan ernstige tekortkomingen en overtredingen bij de stortplaats aan de Doonweg te Eerbeek', en
  - b. de statuten van de Stichting Natuurlijk Schoon Eerbeek en een uittreksel van de Kamer van Koophandel.

Eerbeek 4 oktober 2024

Geachte leden van het college van Provinciale en Gedeputeerde Staten van Gelderland,

Om gelijk met de deur in het provinciehuis te vallen: u kunt ons handhavingsverzoek niet eerst één keer buiten behandeling laten en vervolgens twee keer achter elkaar afwijzen en ons dan nu per brief van 20 september 2024 laten weten dat u voornemens bent ons handhavingsverzoek voor de derde keer te willen afwijzen.

De eerste keer heeft u bij brief van 5 juli 2024 (met zaaknummer ODRA24HV0021) laten weten dat wij niet-ontvankelijk zijn in ons verzoek en dat u daarom ons handhavingsverzoek niet in behandeling wilde nemen. Volgens u zouden wij (i) te ver van de stortplaats wonen, (ii) geen rechtstreekse feitelijke gevolgen ondervinden, en (iii) de activiteiten geen gevolgen hebben voor onze woon- en leefsituatie, of dermate gering zijn, dat een persoonlijk belang ontbreekt.

Mede om die reden hebben omwonenden op 9 juli 2024 de Stichting Natuurlijk Schoon Eerbeek opgericht en op 10 juli 2024 als stichting hetzelfde handhavingsverzoek opnieuw bij u ingediend.

Per brief van 27 juli 2024 hebben wij u laten weten dat het parlement -juist om dit soort blunders van omgevingsdiensten te voorkomen- wetsvoorstel 36 375 tot wijziging van de Wet milieubeheer (implementatie richtlijn milieuaansprakelijkheid) heeft aangenomen. Deze wet voorziet erin dat in een nieuw eerste lid in artikel 17.15 van de Wet milieubeheer wordt bepaald, dat degenen die milieuschade dreigen te lijden, in geval van milieuschade of een onmiddellijke dreiging daarvan, het bevoegd gezag kunnen verzoeken een beschikking te geven tot het treffen van maatregelen. Precies dat hebben wij gedaan, zodat u ons in ons handhavingsverzoek had behoren te ontvangen en dit correct had moeten behandelen.

Bij brief van 9 augustus 2024 (met zaaknummer 2024-007618 ten aanzien van **5.1.2** en **5.1.2e** en met zaaknummer 2024-009280 ten aanzien van de Stichting Natuurlijk Schoon Eerbeek) hebt u ons handhavingsverzoek alsnog ‘behandeld’, maar kennelijk niet gelezen, en met een niet toepasselijke, onnavolgbare motivering afgewezen:

“Er is voor de werkzaamheden een omgevingsvergunning voor een flora- en fauna activiteit verleend met zaaknummer 2024-002536. Er zijn geen strijdigheden met deze verleende omgevingsvergunning geconstateerd. Omdat er geen sprake is van een overtreding, zijn wij niet bevoegd om handhavend op te treden”.

U heeft ons in uw brief van 9 augustus 2024 de mogelijkheid geboden om een zienswijze in te dienen of bezwaar te maken. Voor het indienen van een zienswijze is een termijn van vier weken genoemd en voor het maken van bezwaar een termijn van zes weken. Wij hebben tegen deze beslissing bij brief van 8 september 2024 bezwaar gemaakt, op nader aan te voeren gronden en een termijn verzocht van zes weken om die gronden alsnog aan te kunnen voeren.

Tot onze verrassing ontvingen wij op zaterdag 21 september jl. uw brief van 20 september 2024 met zaaknummer ODRA24HV0021, waarin u uw voornemen kenbaar maakt om ons handhavingsverzoek af te wijzen. Dat is tamelijk overbodig omdat u dit al had gedaan bij brief van 9 augustus 2024. Verder heeft u ons in deze brief de mogelijkheid geboden om een zienswijze in te dienen. Voor het indienen van een zienswijze is een termijn van twee weken genoemd.

Afgelopen woensdag 25 september 2024 ontvingen wij tot onze verbijstering opnieuw een brief van u in onze brievenbus. Dit keer was de brief gedateerd op 19 september 2024 met zaaknummer 2024-009778. In deze brief wijst u ons handhavingsverzoek voor de tweede keer af. Dat is bizar want dat had u al gedaan bij brief van 9 augustus jl. In de brief van 19 september 2024 is wederom dezelfde onnavolgbare motivering gebruikt als in uw brief van 9 augustus 2024 (zie voor die motivering de cursieve tekst hierboven).

Aangezien op dit moment een bezwaarprocedure aanhangig is, kan uw brief van 20 september 2024 met uw voornemen om ons handhavingsverzoek opnieuw (voor de derde keer?!) af te wijzen onzes inziens worden opgevat als een heroverweging van uw eerdere besluit tot afwijzing van 9 augustus 2024. Die heroverweging dient echter plaats te vinden in deze bezwarenprocedure die nog loopt bij de commissie rechtsbescherming. Onze brief van vandaag dient u dan ook in die bezwarenprocedure te betrekken want hierin staan onze nadere

gronden aangegeven. Voor zover u onze zienswijze binnen twee weken wilt ontvangen, is die hiermee ook gegeven.

Wij weten dat u als college van Gedeputeerde Staten geen regie wilde nemen in deze prangende kwestie. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de beantwoording van statenvragen, waarin u aangeeft dat het college van Gedeputeerde Staten niet van plan is om een regiefunctie te nemen (zie PS 2024-49 van 6 februari 2024, zaaknummer 2024-000763, in de eerste alinea op blz. 3). Wellicht is dan nu toch het moment gekomen, dat daarvoor een dringende noodzaak ontstaat.

Voor de overige omwonenden is uw handelwijze niet te volgen. Hierdoor verliezen zij hun vertrouwen in hun provinciebestuur dat geen bescherming biedt, zelfs niet tegen een milieuramp in wording in hun omgeving. Dat wij het nog kunnen volgen, ligt in elk geval niet aan u, want uw handelwijze is niet te doorgronden tenzij je doorziet dat de omgevingsdiensten en uw team Handhaving flink langs elkaar heen werken. Wat er dan ook naar ons inzicht in deze prangende kwestie tot op heden ontbreekt is de bereidheid tot samenwerking van alle betrokken instanties: de omgevingsdiensten, provincie Gelderland, het waterschap, Rijkswaterstaat, GGD, gemeente Brummen en het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat.

Immers, er is sprake van milieu- en gezondheidsschade, veroorzaakt door de illegale dumping van ruim 230.000 ton LD-staalslakken op stortplaats Doonweg te Eerbeek. Hierdoor is sprake van een milieuramp in wording. Ten aanzien van de eigenaren van de stort is sprake van een milieudelict. Dat was en is ons punt.

Er is wel degelijk sprake van een illegale dumping van ruim 230.000 ton staalslakken

Nu laat u ons weten in uw brief van 20 september 2024 dat toepassing van de staalslakken volgens u niet illegaal is omdat staalslakken zouden mogen worden ingezet als vrij toepasbare bouwstof. U laat wijselijk achterwege om uw mening te onderbouwen aan de hand van de relevante wet- en regelgeving en jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie want uw mening is niet juist. LD-staalslakken zijn een bedrijfsafvalstof en geen bijproduct of bouwstof. Dit brengt met zich dat LD-staalslakken niet (als afvalstof) mogen worden gedumpt, ook niet op een (voormalige) stortplaats. Voor de juridische merites van deze kwestie verwijzen wij u kortheidshalve naar een artikel van de Stichting Natuurlijk Schoon Eerbeek, waarin grondig is onderzocht en vastgesteld dat LD-staalslakken een afvalstof zijn en dat deze onder de Nederlandse wet en de Europese richtlijn niet kwalificeren als een bijproduct of als een bouwstof (te vinden via deze link: <https://natuurlijkschooneerbeek.nl/ld-staalslakken/>). De inhoud van dit artikel dient u als hier herhaald en ingelast te beschouwen. Alle overheden van hoog tot laag en ook Tata Steel zelf verkondigen dat deze staalslakken een bouwstof zijn. Wij hebben ons de vraag gesteld: “Klopt dit wel?” Om die vraag te kunnen beantwoorden moesten we diep in de milieuregelgeving duiken en veel uitspraken van het Europese Hof van Justitie hier op nalezen. Toen viel het kwartje. Uit die uitspraken en regelgeving volgt dat deze staalslakken een afvalstof zijn en dat ze niet voldoen aan de voorwaarden om een bouwstof te kunnen zijn. Kort samengevat en voor een leek nog enigszins te volgen, zit het zo:

Uit de Wet milieubeheer volgt dat handelingen met bedrijfsafvalstoffen zijn verboden. Het huidige afvalstoffenrecht is er dan ook op gericht om het milieu en de menselijke gezondheid te beschermen tegen de nadelige effecten die verbonden zijn aan de productie en het beheer van afvalstoffen. Wat zijn dan ‘afvalstoffen’? Dat zijn volgens diezelfde Wet milieubeheer alle stoffen, waarvan de houder zich ontdoet, wil of moet ontdoen. Het Europese Hof van

Justitie heeft vier aanwijzingen gegeven waarmee kan worden bepaald of sprake is van een afvalstof.

- In de eerste plaats moet worden beoordeeld of de gebruikte stof een productieresidu is. Dat wil zeggen een product dat niet als zodanig is beoogd. Staalslakken vormen een productieresidu; beoogd was immers het maken van staal. Dit is een aanwijzing dat hier sprake is van een afvalstof.
- In de tweede plaats geldt als aanwijzing dat voor het gebruik van de productieresidu bijzondere voorzorgsmaatregelen moeten worden getroffen wegens het schadelijke karakter van de samenstelling van de stof voor het milieu. Ook daarvan is sprake bij de staalslakken. Die voorzorgsmaatregelen worden bijvoorbeeld beschreven in het ‘rechtsoordeel’ van het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat van 22 september 2017 en het door afvalstoffenmakelaar Pelt & Hooykaas verstrekte productcertificaat en productinformatieblad, dat in 2021 is vervangen door een Programma van eisen voor de toepassing van BGS Fill (LD-staalslak) in grootschalige werken.
- In de derde plaats kunnen maatschappelijke opvattingen een aanwijzing vormen voor de conclusie dat een stof een afvalstof is, indien de houder van de stof onder druk van de openbare opinie ervan zou afzien de stof te gebruiken. De publieke opinie is inmiddels in die richting veranderd. Tata Steel komt dan ook niet meer van haar staalslakken af (en probeert zich er nu op haar eigen terrein van te ontdoen, door er een ‘kunstduin’ van te maken).
- In de vierde plaats vormt de omstandigheid dat de staalslakken geen commerciële waarde hebben een aanwijzing dat sprake is van een afvalstof: afvalstoffenmakelaar Pelt & Hooykaas geeft namens Tata Steel de afnemer van staalslakken geld toe en brengt de staalslakken kosteloos op locatie.

De Wet milieubeheer biedt onder specifieke voorwaarden de mogelijkheid om afvalstoffen die als een bijproduct zijn aan te merken, toch te verhandelen als bouwstof. Staalslakken voldoen hier echter niet aan. Dit blijkt uit jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie. Zo voldoen staalslakken niet aan:

-*voorwaarde a*: het is zeker dat de stof zal worden gebruikt. Nee, want het is niet langer zeker dat de staalslakken zullen worden gebruikt. Tata Steel raakt er niet meer vanaf, zoals hiervoor is vermeld. Zo past bijvoorbeeld Rijkswaterstaat al meer dan tien jaar geen staalslakken meer toe onder het wegdek. Dit heeft te maken met het feit dat staalslakken na toepassing uit kunnen uitzetten en daardoor scheuren veroorzaken in het wegdek met overmatige onderhoudskosten tot gevolg.

-*voorwaarde b en voorwaarde c*: de stof kan onmiddellijk worden gebruikt zonder enige verdere behandeling anders dan die welke bij normale productie gangbaar is en de stof wordt geproduceerd als een integraal onderdeel van dit productieproces. Nee, de staalslakken worden door Harsco Metals ontijzerd. Daaruit volgt dat de stof niet integraal in een productieproces bij Tata Steel tot stand komt. Immers, de stof krijgt nog een behandeling die niet bij de normale productie van staal en staalslakken gangbaar is.

-*voorwaarde d*: verder gebruik is rechtmatig, dat wil zeggen dat de stof voldoet aan alle voorschriften inzake producten, milieu en gezondheidsbescherming voor het specifieke gebruik en dat gebruik niet zal leiden tot over het geheel genomen ongunstige effecten voor het milieu of de menselijke gezondheid. Het gebruik van de staalslakken leidt zeker tot ongunstige effecten voor het milieu en de menselijke gezondheid, zodra deze open en bloot worden gestort op de bodem zonder enige bescherming tegen weer (lees: regen) en wind. Als staalslakken in contact komen met regen- of grondwater, komen er schadelijke stoffen uit, die in dat water terechtkomen (‘uitlogen’). Vrijwel alle denkbare zware metalen komen dan via dit ‘uitloogwater’ in de bodem en het grondwater terecht. Gezien de zeer zorgwekkende stoffen die zich in staalslakken bevinden, het benadert gootsteenontstopper wat betreft pH-

waarde en giftigheid, want er is geen leven mogelijk in het verontreinigde water en dieren die het binnen krijgen, worden ziek en/of gaan dood. Hiermee is duidelijk dat bij staalslakken sprake is van een afvalstof. En dan hebben we het nog niet gehad over de gezondheidsklachten van omwonenden.

Het zogenoemde ‘rechtsoordeel’ van het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat dat staalslakken een bijproduct zijn en dus als bouwstof mag worden gebruikt, is dus onjuist. De toetsing aan deze bovengenoemde voorwaarden heeft daarin op volstrekt ondeugdelijke wijze plaatsgevonden en de gebruikte motivering rammelt aan alle kanten. Dit is in de hand gewerkt doordat het ministerie zich vooral heeft gebaseerd op door Tata Steel aangeleverde informatie. Het ministerie heeft die informatie niet zelfstandig grondig onderzocht en gecontroleerd. Bovendien is dit ‘rechtsoordeel’ niet meer dan een mening, zonder enige formele, juridische status. Toch wordt dit ‘rechtsoordeel’ in de (afvalstoffen)praktijk als ‘vaststaand feit’ en als ‘ministerieel goedkeuringsbesluit’ opgevat en gebruikt, ook/juist door andere, lagere overheden. Uw omgevingsdiensten hebben zich daar in 2019 ook, ten onrechte, op gebaseerd. Met de kennis van nu, dat doorgaans voortschrijdend inzicht wordt genoemd, kunt u en dient u wel degelijk handhavend op te treden tegen de illegale dumping van de afvalstoffen die LD-staalslakken zijn. Immers, het is vanzelfsprekend verboden om afvalstoffen illegaal te dumpen. Dit geldt ook voor het storten van staalslakken, die als steenachtig materiaal zijn te kwalificeren, op een stortplaats. Dit is met zoveel woorden verboden in artikel 1, eerste lid, onder 34, sub a, van het Besluit stortplaatsen en stortverboden. De kosten van sanering van de al vervuilde locaties, waaronder deze stortplaats in Eerbeek, dienen te worden verhaald op de vervuiler, onder het motto: de vervuiler betaalt.

Het vorenstaande betekent dat uw vergunningverlenende omgevingsdienst (ODRN) op 23 april 2019 en 26 augustus 2019 ten onrechte heeft vertrouwd op de juistheid van het ‘rechtsoordeel’ van het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat over LD-staalslakken. Verder heeft de ODRN ten onrechte vertrouwd op de juistheid van de niet-onderbouwde aanname van TAUW, dat de LD-staalslakken binnen enkele maanden zouden gaan verkitten tot een waterdichte laag. De laag LD-staalslakken is immers, we zijn inmiddels ruim vier en een half jaar verder, nog altijd zo lek als een mandje. Daardoor ontstaat direct milieuschade omdat het regenwater dat op de LD-staalslakken valt, naar beneden sijpelt, door die giftige slakken heen, en zo verwordt tot een soort giftige gootsteenontstopper, die zo de bodem en het grondwater ernstig verontreinigt. Verder bevatten LD-staalslakken tal van zware metalen, zoals arseen, barium, cadmium, koper, kwik, strontium en vanadium, en ook die logen uit en verontreinigen het grondwater. Voorts kan in zo’n immense hoeveelheid staalslakken spontaan chroom 6 ontstaan, dat kankerverwekkend is. Daarnaast bevat het stortlichaam zelf ook allerlei gevaarlijke stoffen die door het enorme gewicht van de staalslakken versneld uitspoelen het grondwater in. Kortom: door het aanbrengen van die laag staalslakken is nu sprake van een ziekmakende, al het Leven Dodende cocktail voor milieu, mens en dier. Er groeit dan ook echt helemaal niks op die staalslakken. Daardoor blijft deze bult de aanblik bieden van een maanlandschap.

U dient dus alsnog in uw overwegingen en afweging te betrekken dat LD-staalslakken een afvalstof zijn en geen bijproduct of bouwstof. Tot op heden hebt u dit vermoedelijk niet geweten en daarom niet in uw afweging kunnen betrekken. Nu u dit op een presenteerblaadje krijgt aangeleverd, zou er bij u sprake kunnen en moeten zijn van (enig) voortschrijdend inzicht. Dit dient er in elk geval snel te komen, omdat u anders nog langer uw zorgplicht verzaakt terwijl u inmiddels van de hoed en de rand weet of had kunnen weten.

Er is ook sprake van een doelloze dumping van die staalslakken

In uw brief van 20 september 2024 geeft u ook aan dat het toepassen van de staalslakken niet doelloos is. U noemt nu ineens als doel van het aanbrengen van de staalslakken:

“het gelijkmatig voorbelasten en het bevorderen van het inklinken van de gestorte afvalstoffen.”

Dit is een niet eerder aangevoerd en dus nieuw maar ook slecht verzonnen doel van het aanbrengen van de staalslakken. In uw ‘beoordeling’ van 23 april 2019 van het Plan van Aanpak aanbrengen tijdelijke afdekking van de stortplaats (zaaknummer OD50 / W.Z18.100695.01 / D190226567) en in uw goedkeuringsbesluit van 26 augustus 2019 betreffende het bestek voor de tijdelijke bovenafdichting van de stortplaats (OD50 / W.Z18.100695.02 / D190473512) en ook in de toelichting op de omgevingsvergunning van 28 augustus 2020 (zie par. 2.4.) heeft u expliciet drie doelen voor het aanbrengen van de laag staalslakken genoemd:

“Het doel is om emissies naar de bodem te voorkomen en om de kwaliteitsborging van de aanleg expliciet te maken. Tevens dient de tijdelijke afdekking als draagconstructie voor zonnepanelen.”

Dat heeft dus niets te maken met het ‘gelijkmatig voorbelasten’ of ‘het bevorderen van het inklinken van de gestorte afvalstoffen’. Met alle respect: dit nu plotseling verzonnen doel is ook volstrekt verwerpelijk omdat het enorme gewicht van de ruim 230.000 ton staalslakken direct tot gevolg heeft dat allerlei giftige stoffen die zich bevinden in de tot 15 september 2001 gestorte bedrijfsafvalstoffen versneld gaan uitspoelen in het grondwater. Dat kan een kind bedenken als het een keer een steen op een drijfnatte spons heeft gelegd. Uit de rapporten betreffende de grondwatermonitoring van 2019 tot en met 2023 blijkt dan ook dat dit is gebeurd. Allerlei normen voor diverse gevaarlijke stoffen blijken te zijn overschreden. Overigens zonder dat de omgevingsdienst daartegen kordaat handelend is opgetreden. Daar wordt nu opnieuw op gewezen in uw Bevindingenbrief van 29 augustus 2024 aan Stort Doonweg, maar de eigenaren van de stort leveren al jaren geen adequate grondwatergegevens aan en zij bagatelliseren en verdoezelen alle overschrijdingen van de normen, dus handhaven had allang gemoeten.

Over de eerder kenbaar gemaakte doelen: 1. emissies naar de bodem voorkomen, en 2. draagconstructie voor de zonnepanelen, hebben wij u al eerder laten weten dat daar nu juist niets van terecht is gekomen. De tijdelijke afdichting in de vorm van een laag LD-staalslakken is zo lek als een mandje en de staalslakken zijn geen solide afvalstof, want die troep zet uit, klinkt in/verzakt/scheurt en vormt als zodanig een ondeugdelijke draagconstructie voor de zonnepanelen. Ook ten opzichte van doel 3 is jammerlijk gefaald, want er zit geen kwaliteit meer in ‘de aanleg’ door die laag staalslakken, dus die kan daarmee ook niet geborgd worden. Er is sprake van een waar foutenfestival, wat mag blijken uit bijgevoegd artikel van de Stichting Natuurlijk Schoon Eerbeek. Daarmee is gegeven dat sprake is van een doelloze dumping. Voor zover u de LD-staalslakken wilt aanmerken als een ‘bouwstof’ brengt artikel 33 Besluit bodemkwaliteit mee dat de laag LD-staalslakken moet worden verwijderd. Immers, het deel van het werk waarvan de ‘bouwstof’ deel uitmaakt, kan niet meer als functionele toepassing worden beschouwd. Het doel van de laag LD-staalslakken was in de eerste plaats om emissies naar de bodem te voorkomen. Deze functie is niet gerealiseerd: de emissies naar de bodem nemen met elke regenbui toe, want het hemelwater sijpelt door de LD-staalslakken en vloeit als ernstig verontreinigd water de bodem en het grondwater in. Daarnaast drukt die enorme bult inclusief staalslakken op het zogenaamde stortlichaam, zodat ook daar extra

verontreinigde stoffen uitstromen het grondwater in. Het doel van de laag LD-staalslakken was in de tweede plaats om te dienen als draagconstructie voor de zonnepanelen. Ook deze functie is niet gerealiseerd omdat de laag LD-staalslakken instabiel is: er is sprake van breuk (klink) en (ver)zakking volgens Sweco. Als er geen nut en noodzaak meer bestaat voor toepassing van deze afvalstof die u aanmerkt als bouwstof, dient deze te worden verwijderd en dat is precies wat hier moet gebeuren. Dit betekent dat de LD-staalslakken met spoed dienen te worden verwijderd en als dat onverhoopt niet tot de mogelijkheden zou behoren, hoewel de wet daartoe dwingt, dan dienen deze te worden voorzien van een definitieve deugdelijke bovenafdichting en damwanden om te voorkomen dat het al vergiftigde grondwater de camping en het dorp bereikt.

Bij verwijdering van de ‘oude’ staalslakken krijgen afnemers niet (meer) betaald

Ja, dit is de valse prikkel waarin de hebzucht het wint van het gezond verstand: geld toegeven bij afname van een gifstof. Zolang die prikkel eraan verbonden is/blijft, weet een weldenkend mens genoeg. We hebben te maken met rotzooi, want in het hele leven krijgen we nergens geld toe als we iets aanschaffen wat de moeite waard is. Als er geld toe moet worden gegeven om iemand te interesseren voor afname van deze troep dan kunt u dat vast organiseren, samen met Stort Doonweg (de afnemer, die het geld al ‘binnen’ heeft voor de afname van de, toen nog, ‘nieuwe’ staalslakken), Ploegam (de aannemer), Pelt & Hooykaas (de afvalstoffen-makelaar), Tata Steel (de afvalstoffenproducent) en TAUW die in 2019 volstrekt inadequate adviezen over de (toepassing van) LD-staalslakken op de stortplaats aan de Doonweg te Eerbeek heeft gegeven.

8.000 vrachtwagenbewegingen zouden nu een probleem zijn, maar 9.200 in 2019 niet?!

In uw brief van 20 september 2024 maakt u ineens een ‘probleem’ van twee keer 8.000 vrachtwagenbewegingen, namelijk om de staalslakken te verwijderen en om ander materiaal (zand en of grind) aan te voeren/aan te brengen op de stort. Dit is opmerkelijk omdat wij al op 7 juni 2024 een verzoek tot handhaving tegen de stikstofdepositie op omliggende stikstof-gevoelige Natura 2000-gebieden als gevolg van de dumping van ruim 230.000 ton LD-staalslakken op de stort aan de Doonweg te Eerbeek bij u hebben ingediend en u dit verzoek met veel stilzwijgen hebt omhuld maar niet hebt beantwoord. Als het gezegde ‘met twee maten meten’ ergens opgeld doet, dan is het hier. U doet niets richting de eigenaren van de stort met de enorme stikstofdepositie in 2019, terwijl zij een natuurvergunning hadden moeten aanvragen en u Stort Doonweg nog daarop heeft geattendeerd. Immers, in uw besluit van 26 augustus 2019 heeft u er “Tot slot” op gewezen dat de goedkeuring alleen betrekking heeft op de Wabo-activiteiten:

“De recente uitspraak van de Raad van State van 29 mei 2019 met betrekking tot het Programma Aanpak Stikstof (PAS) heeft mogelijk invloed op het uitvoeren van de werkzaamheden (vervoersbewegingen).”

Dit is wat ons betreft een understatement. Vervoersbewegingen zijn er immers nogal geweest met tenminste 9.200 vrachtwagens volgeladen met de LD staalslakken van Zutphen naar de stort in Eerbeek en van de in ieder geval 80 binnenvaartschepen van IJmuiden naar Zutphen. Uit onze Aerijs-berekening blijkt van een gigantische stikstofuitstoot. Van enige compensatie vanuit de eigenaren van de stort Doonweg, lees de papierindustrie, is ons tot op heden niets gebleken. Als het u toen niet boeide want niet heeft aangezet tot toezicht/controle/handhaving voor wat er in 2019 bij de komst van de staalslakken aan stikstofdepositie is teweeggebracht, is het nogal gratis om nu ineens met vervoersbewegingen te gaan schermen als argument tegen verwijdering van de staalslakken. Gelukkig is de elektrische vrachtwagen uitgevonden

en daarmee kan de verwijdering van de staalslakken vrij geruisloos zonder uitstoot worden uitgevoerd.

Raad van State heeft verzoek om verwijdering van staalslakken in Spijk afgewezen

Wij zijn ermee bekend dat onze hoogste bestuursrechter het verzoek om handhaving in Spijk, dat ook zag op algehele verwijdering van de staalslakken, heeft afgewezen. Dit hangt vooral samen met het feit dat in die procedure niet dan wel onvoldoende is onderbouwd dat LD-staalslakken een afvalstof zijn en geen bijproduct of bouwstof. Het bijzondere van het afvalstoffenrecht is, dat uiteindelijk het Europese Hof van Justitie beslist of het aanbrengen van zo'n immense laag LD-staalslakken in de blote lucht, zonder enige (boven)afdichting, als het dumpen van een afvalstof is aan te merken. Verder is er een belangrijk verschil gelegen in de kwestie van Spijk en deze hier in Eerbeek. Als u de uitspraak goed heeft bestudeerd, ziet u ook ergens staan dat de afdeling Bestuursrechtspraak er belang aan hecht dat de staalslakken in Spijk 'juist zijn toegepast' en dat het college van B&W van de gemeente West-Betuwe al heel veel heeft gedaan in het kader van handhaving. Hoe anders is de situatie in Eerbeek?! In Eerbeek zijn de staalslakken op een volstrekt onjuiste wijze toegepast en heeft u tot op heden niets noemenswaardigs gedaan in het kader van handhaving. Het komt ons voor dat dit met zich brengt dat u in dat opzicht mag rekenen op een fundamenteel andere benadering door de afdeling Bestuursrechtspraak en dito uitkomst in de kwestie-Eerbeek.

Volgens Raad van State moet handhaven zover strekken dat overtreding is 'hersteld'?

U heeft hiermee bijna de lijn in de jurisprudentie van de afdeling Bestuursrechtspraak ontdekt. Toch ligt het iets genuanceerder: de herstelsanctie dient erop gericht te zijn de overtreding ongedaan te maken en de situatie in de rechtmatige toestand te herstellen. Hier is door de illegale dumping van de LD-staalslakken sprake van een onrechtmatige situatie zodat ongedaanmaking van de overtreding enkel kan plaatsvinden door verwijdering van de staalslakken. Toepassing van bestuursdwang mag slechts strekken tot beëindiging en voorkomen van overtreding(en) van de milieuregelgeving. Daarin kunt u dan ook slechts slagen, indien u de staalslakken laat verwijderen. Indien en voor zover dit onverhoopt toch te ver strekt, moeten de staalslakken als de bliksem worden ingepakt met een dichte eind-afwerking die toch al was voorzien in maart 2025. Verder uitstel leidt immers tot ernstige verontreiniging van de bodem en het grondwater met gootsteenontstopper en zware metalen en tot schade voor de gezondheid van mens en dier.

Depositieonderzoek naar stofdeeltjes in gebied stortplaats

Fijn ook, dat u uw meetdienst op 2 september 2024 opdracht hebt gegeven tot het uitvoeren van een depositieonderzoek van stofdeeltjes in het gebied rondom de stortplaats, die als gevolg van verwaaiing 'mogelijk' afkomstig kunnen zijn van de opgeslagen staalslakken. Als u niet weet wat u zoekt, is dat 'mogelijk', maar als u weet welke troep erin die staalslakken zit, zou u moeten weten waarnaar u met uw depositieonderzoek van stofdeeltjes naar op zoek bent. Dit klinkt wederom weinig betrouwbaar. Daarnaast is timing ook belangrijk bij zo'n onderzoek. Kom in de maanden juni, juli en augustus als het een periode wat langer droog weer is en liefst nog als er dan ook harde wind is. Meet dan de lucht, die van de bult afkomt gewaaid op stofdeeltjes en onderzoek het gebied rondom de stort op die stofdeeltjes. In het regenseizoen sijpelen ook die stofdeeltjes de bodem in en kennen we op voorhand al de uitkomst van dit onderzoek en is dat weggegooid gemeenschapsgeld. Leuk om voor de Bühne goede sier mee te maken, maar u tot op heden laten blijken niets van de serieuze zorgen van de omwonenden te begrijpen en er ook niets mee te kunnen of willen. Dus rotzooi ook op dit punt lekker door, maar val ons straks niet lastig met uw 'mogelijk' goede resultaten van uw depositieonderzoek.

De eigenaren van de stort kregen van u een Bevindingen- en geen waarschuwingsbrief

In uw brief van 20 september jl. geeft u aan dat u op 29 augustus 2024 een ‘waarschuwingsbrief’ aan Stort Doonweg hebt gestuurd. Als wij die brief erbij nemen, zien we bij het Onderwerp staan: ‘Bevindingenbrief – Milieu’. Dat is een tamelijk rustige benaming die niet in de buurt komt van een serieuze waarschuwing. De term ‘waarschuwing’ komt ook niet in uw Bevindingenbrief voor, dus Stort Doonweg is nog altijd niet (eens) gewaarschuwd. Wat er verder in deze brief staat, zullen we hierna puntsgewijs bespreken en voorzien van onze zienswijze. Al onze gronden kunt u ook voor ons bezwaarschrift als hier herhaald en ingelast beschouwen.

1. Actualiteit van de vergunning(en): heroverwegen en intrekken!

Fijn hoor, dat u aanstuurt op één alomvattende en daarmee overzichtelijke vergunning. Dit klinkt echter niet als handhaven, want er is geen overtreding, of toch? Jazeker, uw besluiten van 23 april 2019 en 26 augustus 2019 moeten worden ingetrokken, omdat u geen dumping van afvalstoffen (zijnde die LD-staalslak) op een stortplaats kon goedkeuren. Deze besluiten hebben het milieudelict mede mogelijk gemaakt en deze milieuramp in wording veroorzaakt. In deze besluiten heeft u het over een ‘technisch doordacht plan van aanpak’, maar u heeft nagelaten grondig onderzoek te doen, zowel naar de juridische status van die LD-staalslak als naar ernstige verontreiniging van de omgeving door het laten aanbrengen van zo’n laag staalslakken in de open lucht, terwijl Pelt & Hooykaas in het productcertificaat en in de voorwaarden ervoor heeft gewaarschuwd om de staalslakken niet met regen-, grond- en oppervlaktewater in aanraking te laten komen. U heeft zich gebaseerd op het misleidende ‘rechtsoordeel’ van het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat en de -door Tauw-geweekte verwachtingen over verkitting van de staalslakken binnen enkele maanden na het aanbrengen ervan, die niet zijn uitgekomen.

Belangrijk is ook nog te vermelden dat u deze besluiten in 2019 heimelijk hebt genomen. Zowel de ‘beoordeling’ van het plan van aanpak als de goedkeuring van het bestek zijn besluiten die op grond van vergunningvoorschriften 7.1.2 en 7.3.3 juncto 7.6.4 de schriftelijke goedkeuring behoeven van Gedeputeerde Staten en als zodanig op rechtsgevolg gericht zijn. Zeker gezien de impact van het aanbrengen van die laag LD-staalslakken op de gezondheid van mens en dier en op het milieu, behoren die besluiten te worden gepubliceerd. Het heeft er de schijn van dat het college van Gedeputeerde Staten van provincie Gelderland hierin bewust is tekort geschoten, zodat de dumping ‘vergunningtechnisch’ is ‘afgedekt’ en omwonenden er geen weet van hadden en dus met eventuele bezwaren per definitie ‘te laat’ zouden zijn, zodra zij door zouden krijgen wat hier gaande was.

Ook uw Omgevingsvergunning van 28 augustus 2020, waarbij uitstel is verkregen om de definitieve bovenafdichting aan te brengen tot uiterlijk 31 december 2046, behoort te worden heroverwogen en ingetrokken. Immers, als uw ‘Bevindingenbrief’ van 29 augustus 2024 leidt tot het alsnog in 2025 aanbrengen van een (groot deel van de) dichte eindafwerking is geen sprake meer van uitstel tot 31 december 2046. Wij benadrukken hierbij dat deze aanvraag voor een vergunning op een zodanige wijze in het Provinciaal Blad van 30 juni 2020 (nr. 4131) is gepubliceerd dat iedereen op het verkeerde been is gezet. In de aanhef van de bekendmaking stond namelijk: ‘mogelijk aanscherpen vs nav nieuwe in zichten uitloging’. Elke lezer zal daarbij de gedachte krijgen dat die uitloging scherper gaat worden aangepakt, maar dat is niet waar de aangevraagde vergunning betrekking op heeft, zo weten we nu. Hierdoor wekken de omgevingsdiensten en het college van Gedeputeerde Staten van provincie Gelderland de indruk, dat het belang heeft bij het onjuist informeren/misleiden van de omwonenden, minst genomen, om bezwaarprocedures te voorkomen, en dat is een uiterst zorgelijke ontwikkeling.

2. Bedrijfsriolering: waarschijnlijk dus ook zo lek als een mandje

In uw brief geeft u aan de persleiding van de stortplaats aan de Doonweg naar de afvalwaterzuiveringsinstallatie van Industriewater Eerbeek vloeistofdicht moet zijn uitgevoerd om verontreiniging van bodem en/of grondwater te voorkomen. De directeur van Stort Doonweg vermoedt dat de persleiding niet vloeistofdicht is en heeft daarom besloten deze te vervangen om meer zekerheid te hebben over de kwaliteit van de persleiding. Dit klinkt als een ‘goede daad’ van de directeur van Stort Doonweg. Wij maken echter op uit dit vermoeden van de directeur dat die persleiding van meet af aan niet heeft voldaan aan de daaraan te stellen eisen. Het klinkt ook tamelijk zorgwekkend dat die leiding, waar niemand bij kan omdat die dieper in de grond ligt, niet vloeistofdicht is opgeleverd/geweest en inmiddels dus zo lek als een mandje is. Kennelijk hebben de omgevingsdiensten daar tot op heden niet op gecontroleerd. Wij gaan er dan ook van uit dat er ernstig verontreinigde gifstoffen uit de persleiding zijn weggelekt en nog steeds weglekken, in de bodem en in het grondwater.

3. Grondwatercontrolesysteem, monitoringplan

Op 26 augustus 2019 stond in het goedgekeurde bestek dat het monitoringsplan moest worden aangevuld in verband met het aanbrengen van de LD-staalslakken. Eerst op 21 februari 2023 heeft Stort Doonweg een concept-monitoringsplan ingediend. Dit betekent dat er drie en een half jaar niks is gedaan op dit punt en niets is gecontroleerd. Vervolgens bent u blijven ‘communiceren’ over aangebrachte aanpassingen op dit concept en stuurt Stort Doonweg op 28 juni 2024 als laatste een e-mail, met vragen over de totstandkoming van signaal- en toetswaarden’. Inmiddels zijn we 5 jaar verder en is er nog altijd geen monitoringsplan waarin adequaat rekening is gehouden met het aanbrengen van de LD-staalslakken. Er is vermeld dat in ‘de bijlage’ het verslag van uw beoordeling is opgenomen. Dit verslag heeft u ons niet als bijlage willen doen toekomen, want wat niet weet wat niet deert en we doen toch niets verkeerd? Het probleem is tot op heden, dat u nog niets goeds heeft gedaan! Ja, u informeert slechts marginaal, en enkel dat wat u kwijt wilt, en bent niet open over waar het werkelijk om gaat. Dan moeten we kennelijk die bijlage weer via een Woo-verzoek opvragen. U kunt dan ook onze brief tevens als een Woo-verzoek op dit punt aanmerken. U komt op basis van uw beoordeling tot de conclusie dat ‘grotendeels’ wordt voldaan aan de gestelde voorschriften, maar maakt niet duidelijk op welk deel dit ziet en welk deel nog altijd niet op orde is. U verzoekt Stort Doonweg om het monitoringsplan nu definitief aan u ter goedkeuring te overleggen en daarin is geen waarschuwing te lezen. Let wel, we zijn vijf jaar verder en Stort Doonweg heeft het nog altijd niet geleverd. Dit betekent dan ook dat de monitoring een rommeltje is want al vele jaren niet plaatsvindt overeenkomstig de uitgangspunten van het plan. En als u dan straks dit monitoringsplan ‘op orde’ heeft, is slechts sprake van een papieren werkelijkheid, die in de achterliggende jaren niet is nageleefd door Stort Doonweg en door de omgevingsdiensten niet is gecontroleerd, met alle schadelijke gevolgen voor het milieu van dien.

4. Grondwatercontrolesysteem, monitoringsrapportage

In uw Bevindingenbrief geeft u aan dat de monitoringsrapportages over 2020, 2021, 2022 en 2023 niet voldeden aan de inhoudsvereisten. Er is weer een bijlage genoemd, waarin de beoordeling van de rapportage over 2023 is opgenomen, die niet bij onze brief is gevoegd. Dan moeten we kennelijk ook deze bijlage via een Woo-verzoek opvragen. U kunt deze brief dan ook tevens als een Woo-verzoek aanmerken.

In elk geval van 2016 tot en met 2022 heeft Stort Doonweg voor de grondwatermonitoring Milon ingeschakeld. In 2022 heeft Stort Doonweg in verband met het LD-staalslakken-debacle Arcadis ingeschakeld om onderzoek te doen naar de onvolkomenheden op de

stortplaats. Dit onderzoek is bij Arcadis uitgevoerd door de heer B. Schalk. Na zijn pensionering bij Arcadis in 2023 is de heer Schalk directeur geworden van Stort Doonweg. Hij heeft direct Arcadis ingeschakeld voor de grondwatermonitoring. Dat riekt naar partijdige beïnvloeding en dit is te zien in de grondwatermonitoringrapportage van 2023. In de rapporten van Milon over de jaren 2016 tot en met 2022 is namelijk vermeld dat uit de resultaten van de monitoring blijkt dat in zowel de referentie- als de controlebuizen de signaal- en toetsingswaarde worden overschreden voor allerlei stoffen. Opmerkelijk is dan ook dat in het rapport van Arcadis over 2023 alle zorgen over het grondwater worden weg geredeneerd en dat ook de invloed van de staalslakken op het grondwater wordt gebagatelliseerd. Als de omgevingsdiensten bij die resultaten verder gaan slapen, zullen de omwonenden kennelijk het werk van de omgevingsdiensten er ook nog bij moeten doen, want de omgevingsdiensten laten het liggen/afweten.

Als u Stort Doonweg in uw brief van 29 augustus 2024 erop wijst dat zij een specifieke verantwoordelijkheid hebben op het punt van het monitoren van de gevolgen voor het milieu als gevolg van de gestorte bedrijfsafvalstoffen en de afdekking ervan met staalslakken klinkt dat wat ons betreft als een ‘inlichting’ en nog altijd niet als een ‘waarschuwing’ (uw brief van 29 augustus 2024, bladzijde 3, alinea 2). Wat is er nodig voordat de omgevingsdiensten wel bereid zijn om te gaan handhaven? Met vertragen en verdagen zou een ‘ondernemer’ die de vergunningvoorschriften overtreedt niet weg moeten kunnen komen. In dit geval laten echter de omgevingsdiensten deze ondernemer ontsnappen en wie goed kijkt, ziet dat zij niet alleen de ondernemer geen strobreed in de weg leggen maar ook nog zijn vluchtplan helpen verwezenlijken. Het is de hoogste tijd dat u voortaan zelf de onafhankelijk deskundige aanwijst die Stort Doonweg dient in te schakelen voor de grondwatermonitoring en die deskundige rechtstreeks aan u laat rapporteren. De beïnvloeding van de meetgegevens heeft u inmiddels te lang op z’n beloop gelaten en u wist toch nog niet wat u met deze overtreding aan moest. In het kader van uw wettelijke taak, bestaande in toezicht & handhaving, is nu de tijd gekomen om aan- en door te pakken, want Stort Doonweg gaat u (en ons) niet wijzer maken. Stort Doonweg wil graag fraaie meetgegevens presenteren waarvan iedereen in slaap valt en zij wil tijd rekken om zolang mogelijk niks te hoeven betalen voor die dichte eindafwerking. Daar heeft zij al haar kaarten op gezet en dat plan is nu letterlijk en figuurlijk in het (regen)water gevallen.

5. Ontwatering stortlichaam

In uw brief van 29 augustus 2024 wijst u erop dat Stort Doonweg al sinds 2009 niet voldoet aan vergunningvoorschrift 7.1.11 omdat de ringsloot op afstand ligt van de ‘teen’ van het talud van de stort. Hierdoor zal afstromend hemelwater, dat in contact komt met de staalslakken, ook als verontreinigde gifstoffen infiltreren in de bodem en dit leidt tot schade aan het milieu. We zijn er blij mee dat u na 15 jaar verzaken in deze prangende kwestie nu toch tenminste onderkent dat dit een overtreding vormt van een vergunningvoorschrift. Ernstig is wel, dat u na het aanbrengen van de laag staalslakken niet hebt gecontroleerd of de ringsloot op correcte wijze is aangesloten op de teen van het talud. Verder is bekend dat het drainagesysteem in die laag staalslakken ook nimmer heeft gefunctioneerd en dat de omgevingsdiensten dit dus ook niet hebben gecontroleerd. Tenslotte mag niet onvermeld blijven dat naast de bult met staalslakken en tussen de ringsloot een weggetje is aangelegd met, ja hoor, staalslakken zonder de juiste beschermende maatregelen. Dit betekent dat het hemelwater, dat in contact komt met de staalslakken van die weg, ook als verontreinigde gifstoffen infiltreren in de bodem en ook dat leidt tot schade aan het milieu. Kortom, het is inmiddels zo’n bende dat uw overzichtje van 8 ‘missers’ in uw Bevindingbrief geen volledig overzicht biedt want wat hier allemaal mis is gegaan en nog altijd mis gaat. Lees ons Foutenfestival en u krijgt een indruk van alles wat er nu al is mis gegaan en wat er nog altijd

niet is hersteld. Er moet nu een alomvattend plan worden voorbereid waarmee alle mankementen worden verholpen en niet drie plannen en vergunningen door elkaar heen, die niet in één keer alle gebreken verhelpen maar slechts gerommel in de marge opleveren of tot onnodige bomenkap leiden en slechts meer milieuschade veroorzaken dan het enige probleem dat er nu is ontstaan, oplossen.

Dat u Stort Doonweg erop wijst dat zij de ringsloot vaker van daarin groeiende planten ontdoet, nemen wij voor kennisgeving aan. Wat ons opvalt uit dagelijks waarneming, is dat er nauwelijks nog regenwater in de ringsloot blijft staan, dus dat stroomt ofwel zo (grotendeels) de bodem in en/of wordt (grotendeels) afgevoerd naar de persleiding.

6. Grondlaag met hemelwaterdrainage tijdelijke afdichting

De laag afdekgrond is niet aangebracht. Fijn, dat u dit ook constateert na vijf jaar toezicht en controle. Wie er met het blote oog twee tel naar kijkt, ziet een maanlandschap en weet dan direct dat er geen aarde op ligt, want aarde leeft en daar groeien vanzelf planten en boompjes in terwijl staalslak al het leven doodt. Wat dan weer niet te volgen is, is dat u het ‘product-certificaat’ bij de LD-staalslakken aanhaalt en dan haarfijn weet uit te leggen dat er op de LD-staalslakken moet worden aangebracht:

- 1,0 meter doorlatend zand, en (op deze zand laag)
- een laag teelaarde van ten minste 0,5 meter,

terwijl u dan slechts tot uw ‘oordeel’ komt dat op grond van de specifieke zorgplicht van artikel 2.11 Besluit activiteiten leefomgeving tot een verzoek om de taluds van de noord-, oost- en westzijde van de bult op de stort te voorzien van een laag grond van tenminste 1 meter dik. Immers, die dikte moest toch 1 meter zand en tenminste 0,5 meter teelaarde zijn en dat staat er nu niet, dus zo blijft u ‘aanmodderen’. Daarnaast lezen we dat die laag zand (en teelaarde) alleen op de noord-, oost, en westzijde van de bult wordt gestort en kennelijk dus niet op de zuidzijde van de bult. Een toelichting ontbreekt, dus dat is ofwel nog een gebrek dan wel kortzichtig zonder alomvattend plan vooruitlopen op de ‘dichte eindafwerking’ die u voornemens bent ook, zij het kennelijk slechts gedeeltelijk, te laten aanbrengen in 2025. Wij komen er hierna, bij die dichte eindafwerking, op terug.

7. Dichte eindafwerking

In uw brief van 29 augustus 2024 merkt u terecht op dat de stortplaats moet worden afgewerkt met een dichte eindafwerking. Dan komt echter een zin die geen hout snijdt: het zou volgens u tot op heden niet mogelijk zijn geweest om een dichte eindafwerking aan te brengen vanwege zettingen en klink in het stortlichaam. Het komt ons voor dat er in 2019 al prima een dichte eindafwerking op de stort had kunnen worden aangebracht als er ook een ‘tijdelijke bovenafdichting’ op kon worden aangebracht, zoals u nu heeft laten gebeuren met die lekkende laag staalslakken. Dit kan (ons) dus niet overtuigen.

Vervolgens geeft u aan dat Sweco een geotechnisch onderzoek heeft uitgevoerd aan de stort en dit mondt uiteindelijk uit in een keuzemenu van 3 scenario’s.

Scenario 1 houdt in het uitvoeren van het plan van aanpak bekend als fase 1, dat slechts voorziet in het vernieuwen van de ringsloten, het verwijderen van staalslakken die nu een weg vormen over het terrein en die staalslakken ook weer op het talud dumpen en die weg op een andere plek realiseren op het terrein en uitbreiding van een bergingsvijver. Dit is niet de oplossing want laat (het ‘dak’ van) de lekkende laag staalslakken ongemoeid.

Scenario 2 betreft het aanbrengen van een definitieve eindafdichting. Dit is de enige variant die een einde maakt aan de overtreding en het lekkende dak in de vorm van die laag staalslakken voorziet van een werkelijk waterdichte bovenafdichting. Alleen op die manier wordt een einde gemaakt aan de -meest ingrijpende- overtreding. Het verkooppraatje dat u hierbij houdt, als zou het regenwater dat in de laag grond van een meter infiltreert er aan de

teen van de stort als schoon water weer uit komen, willen wij graag in de vorm van een ‘uitdaging’ met de directeur van Stort Doonweg en de ondertekenaar van de brief van 29 augustus 2024 aangaan. De uitdaging bestaat eruit dat beiden er dagelijks een groot glas van opdrinken gedurende een heel jaar. Et kan wekelijks monitoring van de gezondheid van beiden plaatsvinden en indien de heren na dit jaar nog leven, willen we deze uitlating pas voor waar aannemen. Tot die tijd is het verbloemende taalgebruik storend en ongeloofwaardig. Scenario 3 bevat een soort stappenplan, namelijk eerst het hierboven beschreven plan van aanpak als fase 1, dan fase 2a die bestaat uit het aanbrengen van ‘de bovenafdichting’ op de delen van de stort die voldoende stabiel zijn en uiteindelijk fase 2b die bestaat uit het aanbrengen van de bovenafdichting op de delen van de stort die nog niet voldoende stabiel zijn. In dit scenario gaat er dan weer half werk geleverd worden, want blijft de bult aan staalslakken voor een (groot) deel zonder bovenafdichting. Ja, u maakt dit dan weer afhankelijk van resultaten van technisch onderzoek waaruit blijkt dat dit dan technisch mogelijk is. Uw enige verklaring hiervoor is, dat er onzekerheid bestaat over de stabiliteit van de hoogste delen van de stort en dat dit beperkingen met zich brengt ten aanzien van het gebruik van zwaar materieel op deze delen. Wij hebben in al die jaren al heel veel licht en zwaar materieel op de bult staalslakken zien rijden en niets vernomen over arbeidsongevallen. Als het een probleem is om op de hoogste delen van de stort zwaar materieel te laten rijden, gesteld al dat dit wordt aangetoond, want aannemelijk is het niet geworden, dan zal de klus op die plekken met lichter materieel geklaard kunnen en moeten worden. Immers, u concludeert geheel terecht in uw brief van 29 augustus 2024 aan Stort Doonweg dat:

“er een noodzaak is tot het spoedig aanbrengen van een dichte eindafwerking. Hemelwater dat in de staalslakken infiltreert, treedt deels uit de stort, maar zal ook zijn weg vinden naar het ondergelegen stortpakket. Daarbij logen verontreinigingen uit staalslakken en stortlichaam uit naar het grondwater. Dit gevolg is groter dan noodzakelijk, omdat een hemelwater drainage in een zandlaag van één meter op de staalslakken, niet is aangebracht” (blz. 6, alinea 4).

Indien u inmiddels zover bent gekomen met uw voortschrijdend inzicht is het ook een kleine stap naar de visie dat instabiliteit in de laag staalslakken op de hoogste delen van de stort kan en moet worden opgelost door verwijdering van die laag staalslakken ter plaatse. Immers, de staalslakken zijn niet juist toegepast vanaf het eerste begin. Het is juridisch gezien gewoon een afvalstof en dat had Stort Doonweg kunnen en moeten weten. Wie namelijk naar een bouwmarkt gaat om zand of grind te kopen, moet geld meebrengen. Wie staalslakken wil aanschaffen, krijgt geld toe en alles wordt ook nog kosteloos bij u thuis gebracht. Als je je dan niet even achter het oor krabt en je de vraag stelt: “Wat voor rotzooi is dit eigenlijk, dat ik geld toe krijg en dat ze het ook nog gratis thuis komen brengen?”, is of zeer naïef of heel erg hebberig. Kortom: indien ergens ‘op enige afstand van de noordwest rand’ nog sprake is van instabiliteit, dan komt dat door die staalslakken zelf en moeten die daar worden verwijderd. U kunt gerust ophouden te geloven in het sprookje van Roodkapje of Staalslakje en de 7 geitjes. Het draait gewoon om geld en om moreel fatsoen: wie er (in Nederland!) een rotzootje van maakt met afvalstoffen van een ander, zal die rommel hebben op te ruimen en daarvoor zelf de lasten hebben te dragen. De vervuiler betaalt. Bent u of zijn de omgevingsdiensten in dit gehele traject nalatig geweest, het antwoord op deze vraag is voor ons een open deur en kunt u afleiden uit ons artikel met het Foutenfestival, dan past en siert het u indien u ook hierin een financiële bijdrage levert aan de algehele oplossing van het probleem. Wilt u slechts fase 2a uitvoeren en half werk leveren, dan zult u Stort Doonweg moeten gebieden voor de andere helft van het werk damwanden aan de noordzijde van de stort te (laten) slaan tot zo’n 48 meter diep om het zowel door het stortlichaam als door de laag staalslakken ernstig veront-

reinigde grondwater te beletten om daar weg te stromen, onder meer richting de camping en hoogstwaarschijnlijk ook naar het dorp. Als gevolg van de gigantische wateronttrekkingen door de papierindustrie wordt de grondwaterstroming die kant ‘opgetrokken’ en dat is richting het dorp. Als dit giftige grondwater het waterwingebied bereikt, is het over en sluiten met de waterwinning en dat is dan weer strijdig met de Kaderrichtlijn water.

8. Lozen op een zuivering-technisch werk

Wat wij hier lezen, bevestigt onze bange vermoedens dat het giftige regenwater dat door de LD-staalslakken heen is gesijpeld en via de persleiding is afgevoerd naar de afvalwater-zuiveringsinstallatie van Industriewater Eerbeek zonder vergunning wordt geloosd op de IJssel. Het betreft hier oppervlaktewater en de Kaderrichtlijn water staat dit niet toe. Het lozen op de IJssel zal ter plaatse leiden tot vissterfte en het rivierleven ontregelen en ‘verzieken’. We verwijzen u hiervoor graag naar de dumping van LD-staalslakken in Hellevoetsluis, waar ook sprake was van vissterfte, en de Schelde waar de kreeften ernstig in hun (voort)bestaan worden bedreigd. Hierdoor is dit ook niet te legaliseren. Daarbij wijzen wij u ook op de voorwaarde in het bestek van 2019 waarin u nog een CO2-installatie ten behoeve van de neutralisatie van het afvalwater op het terrein van Stort Doonweg noodzakelijk vond maar die Stort Doonweg niet heeft aangebracht. We hebben gelezen dat het de huidige directeur bevreemdt dat deze voorwaarde is gesteld, nu er een afvalwaterzuiveringsinstallatie bij betrokken is, maar die lezing overtuigt allerm minst omdat op locatie al veel vuiligheid van die verhoogde pH kan worden geneutraliseerd terwijl tot op heden uit geen enkel document van Industriewater Eerbeek blijkt dat dit daar (ook) gebeurt en evenmin wat er daar verder wordt gedaan om de giftige stoffen en zware metalen uit die gootsteenontstopper te halen, voordat het in de IJssel wordt geloosd.

Een totale heroverwegingen is geboden

Gelet op alle ernstige tekortkomingen en overtredingen die zijn genoemd in het bijgevoegde Foutenfestival, ons artikel waarin wij hebben vastgesteld dat LD-staalslakken een afvalstof zijn gebleven en nimmer een bijproduct of bouwstof zijn geworden en mede gezien de nu voorgestelde dichte eindafwerking, zij het slechts voor een gedeelte van de stort, is een totale heroverweging geboden, inclusief intrekking van de ‘beoordeling’ van 23 april 2019, het goedkeuringsbesluit van 26 augustus 2019 en de omgevingsvergunning van 28 augustus 2020. Deze heroverweging dient ertoe te leiden dat de LD-staalslakken met spoed worden verwijderd en als dat onverhoopt niet tot de mogelijkheden zou behoren, hoewel de wet daartoe dwingt, dan dienen deze te worden voorzien van een definitieve deugdelijke bovenafdicthting en damwanden om te voorkomen dat het al vergiftigde grondwater de camping en het dorp bereikt. Dan zijn Stort Doonweg en de omwonenden in één keer van al dit gedoe af en kan het normale (gezonde) leven weer z’n beloop hebben. Daar is te meer reden toe omdat sommige onderdelen van het plan van aanpak voor fase 1 niet meer nodig zijn of op een andere wijze invulling gaan krijgen, zoals de ringsloot die u wilt laten verleggen naar de teen van het talud. Kennelijk was dat nog niet voorzien in het -al door u beoordeelde en goedgekeurde- plan van aanpak voor fase 1. Wij hebben tegen de niet-ontvankelijkverklaring van ons bezwaarschrift tegen het plan van aanpak voor fase 1 beroep ingesteld bij de rechtbank en verwachten dat u ook die kwestie opnieuw zult moeten bezien en inhoudelijk zult moeten beoordelen. U heeft ons hier namelijk ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard. Voor de gronden verwijzen wij u kortheidshalve naar ons beroepschrift dat u ongetwijfeld door de rechtbank zal worden toegestuurd.

Ook de door u gehanteerde agenda in uw Bevindingenbrief van 29 augustus 2024 dwingt tot een totale heroverweging. Dit zijn de genoemde data met bijbehorende werkzaamheden die u van Stort Doonweg verwacht:

- in 2024: plan van aanpak voor fase 1 (dit gaan we niet halen, gelet op alle procedures die er nog lopen en gaan volgen, omdat niet tot een alomvattende oplossing wordt gekomen);
- uiterlijk oktober 2024: ringsloot aanpassen, naar teen talud en planten verwijderen (dit kan niet 'los' worden uitgevoerd of zou vrij zinloze geldverspilling zijn omdat in het plan van aanpak fase 1 ook de ringsloten moeten worden vernieuwd, dus dat gaat ook niet gebeuren);
- najaar 2024: persleiding vervangen (dit kan worden uitgevoerd, want is urgent gezien de dagelijkse lekkage van giftige gootsteenontstopper en zware metalen uit die niet-vloeistofdichte persleiding);
- februari 2025: laag zand aanbrengen bovenop de bult met staalslakken (dit betekent dat het plan van aanpak van fase 1 ook moet zijn uitgevoerd, want daarin worden de staalslakken van de weg over het terrein nog bovenop de taluds gedumpt, terwijl het verder ook niet logisch is dat de zonnepanelen meerdere keren van de laag staalslakken worden verwijderd, gelet op de financiële strop die dit voor het zonnepark en, via doorbelasting, voor Stort Doonweg vormt);
- in 2025 een dichte eindafwerking tot op enige afstand van de 'noordwestrand' / op de delen van de stort die voldoende stabiel zijn (dit is een volstrekt wazig plan omdat niet duidelijk is welk deel van de laag staalslakken dan gaat worden afgedekt, terwijl wel vaststaat dat de overtreding van lekkage via de laag staalslakken in bodem en grondwater voortduurt, dus half werk oplevert en er beter in één keer een deugdelijke waterdichte bovenafdicthting kan worden aangebracht);
- in 2026 een dichte eindafwerking op de 'noordwestrand' / op de delen van de stort die eerder niet voldoende stabiel waren (omdat elke werkzaamheid moet wachten op een vorige, gaat u hierin ook in de vertraging komen en dat kan een strategie zijn maar niet één die hier gepast is: daadkrachtig handhaven is immers NU geboden).

Tot op heden is uw handelwijze ronduit bedroevend en een 'bevoegd gezag' onwaardig. De omgevingsdiensten lijken drukker te zijn met het afdekken van hun eigen falen, in plaats van die laag staalslakken af te (laten) dekken. Het optreden van de verantwoordelijk gedeputeerde in het TV-programma De Hofbar heeft die indruk bevestigd, omdat nauwelijks gehinderd door enige kennis van zaken werd verkondigd dat wij nu maar rustig moeten gaan slapen, terwijl het college van Gedeputeerde Staten zelf tot op heden heeft zitten slapen bij deze milieuramp in wording! Het is de hoogste tijd voor uw college om wakker te worden en nu eindelijk adequaat en voortvarend in te grijpen!!

Hoogachtend,

5.1.2e

Voor de Stichting Natuurlijk Schoon Eerbeek, haar bestuur:

5.1.2e

5.1.2e

